

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad n  109

(octubre de 2021)

“Se cierra un periodo, se abre uno nuevo...”

Dossier:

Transició ecol gica y econom  «verde»...

Perspectives obertes per la mobilització dels metal·l rgics de Cadis

La vaga que han mantingut els treballadors del metall de Cadis durant 9 dies ha galvanitzat a el moviment obrer i la joventut. A la província de Cadis compta amb el suport majoritari de la població treballadora, i fins i tot hi ha hagut una vaga d'estudiants en solidaritat amb els metal·l rgics. També s'han convocat mobilitzacions de solidaritat a diferents ciutats de tot l'Estat.

Es tracta d'una convocatòria de vaga en defensa de reivindicacions precises, que a la pr ctica trenquen amb els plans de la UE, en primer lloc, el manteniment del poder de compra dels seus salaris, davant d'una inflació que en aquest moment és al 5,4%, i la defensa de conquestes recollides al seu conveni i que la patronal pretenia eliminar. Ha estat convocada en unitat pels sindicats provincials de FICA-UGT i de CCOO d'Indústria i va comptar amb el suport d'altres organitzacions sindicals menors. Dues qüestions, defensa de reivindicacions precises que unifiquen la classe i la unitat de les organitzacions per les reivindicacions que expliquen, en bona mesura, l'èxit de la vaga.

L'ampli seguiment de la vaga, el manteniment durant gairebé dues setmanes, la combativitat que han demostrat els treballadors, els suports rebuts des de tot l'Estat, són signes inequívocs que la classe treballadora està disposada a la lluita, en contra de la qual cosa defensen tants “seus comentaristes”, i, també, alguns dirigents sindicals, per justificar la necessitat de fer concessions als convenis i, sobretot, al diàleg social.

La vaga galvanitza la classe, fa por a la patronal i posa en evidència el Govern

L'èxit de la vaga i l'amplitud del moviment de solidaritat han despertat la inquietud de totes les patronals, dins i fora de Cadis, que tenen por, amb raó, que una victòria dels metal·l rgics de Cadis obri la via a la mobilització de molts altres col·lectius pels seus convenis col·lectius. O, simplement, per poder mantenir el poder de compra dels seus salaris davant de la inflació desbocada i la pujada de preus de coses imprescindibles com l'electrici-

tat i els combustibles.

Ahora, sectors molt importants de la classe treballadora es miren a l'exemple dels seus companys de Cadis, estan atents a veure què passa i mediten com seguir l'exemple. El mateix passa amb sectors importants de la joventut de la classe treballadora.

El govern de coalició s'ha vist posat en evidència. No es tracta ja, tan sols, de dilatar una vegada i una altra l'adopció de mesures reclamades pel conjunt de la classe treballadora, com la derogació de les reformes laborals o de la llei mordassa, o que, amb cada dilació, se'n vagi descafeinant una mica més el contingut de les modificacions que el govern està disposat a fer. Aquesta vegada, tots hem pogut veure la repressió desencadenada contra els manifestants, l'actuació dels antiavalots acovardint la població i agredint manifestants pacífics. I la cirereta ha estat treure al carrer una tanqueta, una imatge que sintetitza la repressió contra la classe treballadora.

Una repressió policial que la portaveu del govern, Isabel Rodríguez, defensava en roda de premsa dimarts, després del Consell de ministres, dient que l'actuació dels antiavalots buscava “garantir el dret de manifestació” dels treballadors (!!!), i garantir “la seguretat de tots, també de la ciutadania”. La portaveu va afegir que el Govern manté la seva “confiança en l'actuació de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat”.

S'ha volgut fer creure que la repressió havia estat cosa del ministre Marlaska, i fins i tot s'ha fet pública la suposada disconformitat de Yolanda Díaz. Una discrepància dels ministres d'Unides Podem que no casa amb el fet que, en aquesta roda de premsa, s'asseia amb la portaveu la ministrad'Igualtat, Irene Montero, que no va obrir la boca quan la portaveu va advertir, per deixar clar que parlava en nom de tot el govern, que “en aquesta taula atenem qüestions de Govern i no l'àmbit dels partits de la coalició”. Montero va afegir llavors que “per a preguntes de la nostra formació política estem disponibles en altres fòrums”. O sigui, “una cosa és el

que diguem com a partit, de cara a la galeria i una altra el que fem i defensem com a govern”.

El paper de la policia

Les imatges han corregut per les xarxes. Antiavalots agredint a ancians, a manifestants que es mantenien amb les mans enlaire, llançant, per tot arreu, bales de goma (alguna, decorada amb la frase “viva España”) i gasos lacrimògens. I, a sobre, l' s de tanquetes recorrent barris obrers per acovardir la població al vell estil de la repressió franquista.

S'han fet, amb justícia, comparacions amb l'actitud de la policia de passivitat davant de les manifestacions del barri de Salamanca durant el confinament, o de confraternització oberta amb manifestants neoz nazis a Madrid. Però cal anar més enllà.

No és casualitat que, ahora que es desenvolupava la vaga metal·l rgica de Cadis, es duen a terme manifestacions de policies i guàrdies civils a Madrid i altres províncies per protestar contra els canvis que s'estan tramitant al parlament a la Llei Mordassa. Manifestacions organitzades per les associacions suposadament “progressistes” (Sindicat Unificat de Policies i Associació Unificada de la Guàrdia Civil). El dissabte es preveu una nova manifestació a Madrid, organitzada pels “reaccionaris” de Jupol. En aquestes manifestacions hi han participat els franquistes: Pablo Casado, Santiago Abascal i altres destacats dirigents del PP, de Vox i de Ciudadans.

Els policies reivindiquen obertament poder mantenir la impunitat policial i les  mples facultats de repressió que els facilita la llei mordassa. Però, al fons, apunten contra el govern.

Tant la policia com la guàrdia civil són, no ho oblidem, cossos repressius heretats del franquisme sense cap depuració. Pretendre presentar-los com una “policia democr tica”, és una mistificació. I pretendre fer una política “progressista” defensant les institucions i mantenint l'aparell judicial i policial del franquisme, mantingut sota la monarquia, un impossible.

L'acord signat

Des de tot arreu han plogut les pressions sobre els dirigents d'UGT i CCOO del metall de Cadis perquè posessin fi a la vaga. Des dels mitjans de comunicació al servei del capital, des del govern andalús i també des de les cúpules dels mateixos sindicats, on hi ha dirigents que pensen que mobilitzacions com la de Cadis poden ser contagioses i posar en perill l'estratègia de fiar-ho tot al diàleg social i de no molestar el govern "progressista". En plena vaga de Cadis es va signar el conveni provincial del metall de Sevilla, acceptant condicions molt allunyades de les que en aquell mateix moment reclamaven als carrers els metal·lúrgics de Cadis, i deixant-los sols.

Després de 9 dies de vaga, es va signar un preacord entre la patronal i els dirigents d'UGT i CCOO de la Indústria de Cadis i d'Andalusia, que ha estat aprovat a les assemblees de delegats i treballadors. Aquest acord manté el text del conveni actual, evitant la pretensió de la Patronal de retallar algunes de les conquestes reconegudes en ell, i augmenta la ultraactivitat del conveni a dos anys. Però no garanteix mantenir el poder de compra

dels salaris, una de les principals reivindicacions de la vaga. L'acord assolit garanteix el 2% més el 80% de la diferència entre aquest 2% i l'IPC final del 2021. És a dir, que el 20% de la diferència final no se'ls aplicaria. I d'aquest 80% no se'n cobrarien endarreriments. Tenint en compte que la pujada anual de l'IPC, a l'octubre, se situa al 5,4%, si segueix igual al desembre, l'1 de gener pujaria en taules el 4,72%, i faltaria un 0,68% per mantenir el salari real. El 2022 i el 2023 també la pujada és del 2% i de la diferència amb l'IPC real es cobra només un 80%. L'any 2024 es recuperaria en taules la diferència amb l'IPC real dels 3 anys, però no es cobrarien endarreriments.

Una lliçó per a tot el moviment obrer

Sens dubte, el contingut de l'acord no correspon a les reivindicacions. Estem davant la situació següent: en aquests dos anys hi ha hagut una disminució global del pes dels salaris al PIB del 6,3% segons els comptes de l'EPA. La mitjana de pujada als convenis no supera l'1.5 per cent. Per contra, els alts executius han vist el seu salari augmentar el 6%, i els treballadors,

per obtenir el 2% i promeses de recuperació, han de fer vaga.

Ens trobem, per tant, davant d'un problema polític de primera magnitud.

D'una banda, els treballadors de Cadis no se senten derrotats i han demostrat que la classe obrera està dreta i disposada a lluitar.

D'altra banda, tots els assalariats d'aquest país: la indústria, els serveis, la funció pública... tenen les mateixes reivindicacions.

La patronal es refugia darrere del Govern de Coalició que envia la policia i pressiona de baix.

En aquestes circumstàncies, la majoria, des de la sanitat, la indústria, els serveis... reclamen salaris i mitjans i exigeixen la mobilització unida. El diàleg social només ha servit per recular.

Les organitzacions sindicals han d'oposar: O posar-se al capdavant de drets i llibertats, o sotmetre's al govern de coalició que segueix els dictats de Brussel·les, del capital financer i les institucions franquistes.

Aquest és el dilema, els militants que es reconeixen a la Quarta Internacional, com molts milers més, no dubten de quin costat han d'estar.

Els nostres compromisos...

Campaña de extensión y suscripciones a esta Carta Semanal

Si no la recibes, te invitamos a que la recibas cada semana. Si la recibes, te proponemos que suscribas a otros compañeras y compañeros a los que pueda interesar.

La elaboración y envío de esta Carta conlleva algunos gastos. El POSI, que la edita, no tiene ni quiere subvenciones, toda su actividad y sus publicaciones son financiadas exclusivamente por trabajadoras y trabajadores, que quieren apoyar, en este caso, la publicación de la Carta Semanal. Pedimos un apoyo de **5 EUROS** al año o lo estimes oportuno.

Nuestra cuenta corriente en La Caixa es: 2100 2812 51 0200071314. Indicando: Apoyo Carta Semanal

- Para recibir la Carta envía un correo electrónico a: info@posicuarta.org
- Puedes contactar desde: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Calle Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56
<http://www.posicuarta.org>
Búscanos en Twitter: @posicuarta